

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Figura xiiii. Pastoris boni. Ioan. x. ci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

FIGURA XIII.

Christus semetipsum GALLINÆ comparavit. 4 Esdra 1. Mat. 23.

Hierusalem Hierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt: quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & noluisti!

FIGURÆ EXPLICATIO.

CAP. C.
August. in
Plal. 90.

Ioan. 1.
Psal. 90.

Sapientia Dei, Christus Dñs noster & Saluator ipse tanquam GALINAM se dixit. Gallinā cognoscimus in infirmitate vocis, in relaxatione plumarum, tota mutatur affectu pullorum: quia illi infirmi sunt, infirmam se facit. Quia ergo & nos infirmi eramus, infirmam se fecit sapientia Dei: quia Verbum caro factum est, & habitavit in nobis: ut sub alas eius speremus. Ideo Psalmista ait: Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis. Hoc dicit, ne tua protectio à te tibi sit: ne putes, quia tu te potes protegere: ille te proteget, ut teneat de muscipula venantium. Et quia dicit: Sub alas eius sperabis: manifestum est, quia protectio alarum patris facit te esse inter scapulas Dei, ut hinc atque inde ala Dei te ponant in medio: & non timebis, ne quis tibi noceat: tantum tu noli inde recedere, quò nullus inimicus audeat accedere. Si gallina protegit pullos suos sub alas suis: quanto magis tu sub alas Dei tutus eris.

FIGURA XIII.

Christus PASTOR ille bonus: nos autem Oves pascuæ eius. Ioan. 10. Psalm. 73. 76.

Ep sum
& cog
ter, &
pono
audiu
me. E
ibunt
de ma

PASTOR
PILLORUM
curam &
mum illu
plissima

Primus

OVES M

quoquid

nota su

asseritur,

sunt homi

ventur al

Firmum

COGN

SVI. E

ba hac: s

inclusivo

Ad

& deuot

curari a

firma si

herere.

Eg

Ego sum Pastor bonus: & cognosco oves meas, & cognoscunt me meæ. Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. Oves meæ vocem meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me. Et ego vitam æternam do eis, & non peribunt in æternum: & non rapiet eas quisquam de manu mea.

FIGURÆ EXPLICATIO.

CAP. CI.

Ex Cor. I. a. fenio, & alius.

PASTORIS imagine Christus verè PASTOR ILLE BONVS incredibilem suam erga nos curam & sollicitudinem, tanquam oves suas, & extremum illum exprimit affectum: enumeratque hic amplissima Beneficia, qua nobis exhibet.

Primum Beneficium est: **ET COGNOSCO OVES MEAS.** Est duplex Cognitionis genus. Vnum, quo quid res sit cognoscitur: quo cognitionis genere Christus nota sunt omnia. Alterum, quo res tanquam nostra asseruitur, custoditur, & defenditur. Hoc modo oves, que sunt homines Christiani, Christo D. N. sunt cura: fidentur ab eo, & defenduntur. Unde dicit Apostolus: Firmum fundamentum Dei stat, habes signaculum hoc: **COGNOUIT DOMINVS QVI SVNT SVI.** Ergo non de simplici cognitione intelligemus verba hac: sed que singularem affectum & amorem in se inclusum habent.

2. Tim. 2.

Ad hac igitur verba excitemus in nobis fidem & deuotionem: & credamus nos diligi, respici, & curari ab optima Pastore Christo: & adnitamur firma fiducia ei in omnibus angustiis nostris adhaerere.

V 4

Secun-

Secundum Beneficium, & summum quidem, est: ANIMAM MEAM PONO PRO OVIBUS MEIS. Significat Christus se nos à lupi infernalis feruare faucibus: adeoque diaboli fraude peremptos sua morte ad vitam restaurare. Ideo dixerat: Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare: & dare animam suam redemptionem pro multis. Et hoc quidem non amicis, sed inimicis beneficium præstitit: quid igitur non libentissimè faciat nunc nobis, qui reconciliati per sanguinem eius, iam non amplius inimici, sed amici facti sumus? Vos, inquit, amici mei estis, si feceritis quæ præcipio vobis. Item: Vos dixi amicos. Ad hæc si tantum potuit præstare boni per mortem iam mortui: quid non possit nunc in vita, semper viuens ad interpellandum pro nobis?

Tertium Beneficium est: ET SEQUUNTUR ME. Quæ verba gubernationem indicant. Ut enim pastor ingressus ad oves, mox ad vocem suam agnoscitur ab eis, & ipse vicissim agnoscit eas: atque ita educit è caulis ad salutaria pascua, quæ tunc sunt gratiora, cum riuulis per ea suauiter fluentibus irrigantur: eorum verò vocata parenti vocanti voce amica notaque. Ad eundem modum Christus oves suas cognoscit, & vicissim cognoscitur ab eis: & oves suas in pingua & herbidâ, semperque virentia pascua educit. Sicut in Psalmo dicitur: Dominus regit me, siue Pastor est meus, & nihil mihi deerit: in loco pascua, ibi me collocavit. Super aquam refectiois educavit me. Locus ille pascua graminosus, est Ecclesia: gramen Doctrina pia, quæ animam alit & pinguefacit: aqua verò requietis, vina dissinarum literarum sunt oracula. Deus enim in congregatione sanctorum suorum, salutari Verbi sui doctrina, & bene

Matt. 20.

Ioan. 15.

Heb. 7.

Psal. 12.

Beneficiorum suorum dulcedine mentes hominum
 sciens incredibili cum voluptate pascit: & sitibun-
 tu in xta fluenta Scripturarum sanctarum potat, &
 mirabiliter recreat. Ad hæc, ut pastor eductas oves non
 deserit, sed semper præsto est, curans, fovens, ac defendens
 eas: ita & Christus perpetuò adest suis, fovet ac tuetur
 eas. In manibus meis, ait, descripsi te. Constat autem
 nullum esse animal, quod tam facile aberret, ut onis: ita
 & nobis nihil facilius, quam labi & errare. Omnes nos,
 inquit Esaias, quasi oves erravimus: unusquisque in
 viam suam declinavit. Et mundus iste quasi solitudo
 est: in qua non aliter inter spiritus nequam, atque oves
 inter lupos erramus: qui nos crudeliter laniarent ac de-
 glorerent, nisi Pastor ille bonus Dominus noster Iesus
 Christus nos clementer defenderet. Itaque eximia est
 valde Consolatio habere nos Christum Pastorem, Du-
 ctorem, & Defensorem: quare ei omnino adherentes,
 tanquam fidei Creatori animas nostras commen-
 demus.

Esa. 49.

Esa. 53.

1. Pet. 4.

Quantum Beneficium est: ET EGO VITAM
 ETERNAM DO EIS: ET NON PERI-
 VUNT IN ÆTERNVM. Christus ut oves suas
 servaret, nec perirent in aeternum: ipse semetipsum eis
 pendit: & vitam suam libenter perdidit tempora-
 rem: ut vitam ipsa acciperent sempiternam. Ideo rectè
 Pastor bonum vocat: qui & animam pro eis dedit.
 Atque hunc humilem et abiectum titulum sibi sumpsit,
 ut nos terreret, sed consolaretur: & in memoriam redu-
 ceret labores, quos pro nobis tulit nostram querens sa-
 lutem. Cum esset Deus, indutus est veste lanæ ex oui-
 bus sumpta: sumpsit naturam nostram, ne ab eo fugere-
 mus, neve exterreremur. In similitudinem hominum
 factus,

V 5

factus,

Philip. 2. factus, ac Apostolus, & habitu inuētus ut homo. O immensum amorē: o admirabilem pietatē diuini huius Pastoris! Cur ergo non magnopere letemur, ad has suavissimas voces, Ego vitam eternam do eis. Et, Non peribunt in aeternum? Quid mirum, si ad vitam eternam nos pascat & foueat, quos tanto pretio emit, nempe sacrosancto Sanguine suo? Nec admirandum, si, ne pereamus, omni nos cura, perinde ut pupillam oculi sui defendat: cum pro nobis alapas & flagella, & alios cruciatu acerbissimos sustinuerit, ac demque vitam liberrimē, ut nos lucrifaceret, amiserit?

Postremum Beneficium est: ET NON RAPET EAS QUISQUAM DE MANU MEA.

Exa. 40. Eximia profecto Consolatio: nos comprehendit, munus & contineri manibus Iesu Christi: sicut in Esa. a quo dicitur, Sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo lenabit, foetas ipse portabit. Quid igitur metuat, qui animo suo certo persuasum habet, quod à Filio Dei gestetur brachiis, sinuque eius complectatur ac foueatur? Eandem Christi Iesu Pastoris boni Pietatē abumbravit, quod in Exodo scribitur, Sacerdotem magnum portauisse coram Domino super utrumque humerum, ob recordationem, & super pectus suum, nomina filiorum Israël. sculpta in lapidibus pretiosis: nimirum significatum est Iesum Christum summum sacerdotem, Pastorem & Episcopum animarum nostrarum, nos in humeris & in pectore gestare, tanquam sibi charissimos: ut semper nos in conspectu & ante oculos habeat, diligentissimeq; seruet. Et bene in lapidibus pretiosis insculpebantur: quia nihil pretiosius Christo quam homines: quos tanti aestimauit, ut eos non corruptilibus auro vel argento, sed pre-

Exodi 28. bitur, Sacerdotem magnum portauisse coram Domino super utrumque humerum, ob recordationem, & super pectus suum, nomina filiorum Israël. sculpta in lapidibus pretiosis: nimirum significatum est Iesum Christum summum sacerdotem, Pastorem & Episcopum animarum nostrarum, nos in humeris & in pectore gestare, tanquam sibi charissimos: ut semper nos in conspectu & ante oculos habeat, diligentissimeq; seruet. Et bene in lapidibus pretiosis insculpebantur: quia nihil pretiosius Christo quam homines: quos tanti aestimauit, ut eos non corruptilibus auro vel argento, sed pre-

1. Pet. 1.

